

IZ NAŠIH KRAJEV

KAKO JE POSLOVANJE KRAJEVNEGA LJUDSKEGA ODBORA

Pri pregledu poslovanja krajevnega ljudskega odbora Semelič pa uslužbenec Okrajnega izvršnega ljudskega odbora Crnomelj so bile ugotovljene razne malomernosti uslužencev in samih odbornikov ljudskega odbora, ker nimajo pravega odnosa do ljudi. V omari je v mapi ležalo preko 50 nerešenih prošenj in pritožb iz strank že od konca leta 1950. Pa vse do julija 1951. Nobena pršnja ali pritožba ni bila uradno vključena in kojeti tudi ne. Ni čudno, da ljudje godrjnajo, da je de do ležal in postopanje nekaterih organov nepravilno, to drži. Največ pritožb je bilo zaradi prevelike obremenitve mesa. Medtem, ko so pršnje ležale neresene v omari, pa so kmetovale, že morali oddati predpisane kolčline, čeprav bi bili morda kateri upravljeni do znižanja oddaje. V prvih vrstih pade ta odgovornost na tajnika krajevnega ljudskega odbora, ki je obenem tudi član okrajskega ljudskega odbora Crnomelj. Opa je odgovoren tudi za vse administrativno poslovanje, ki je zelo nereno, čeprav je tu zapošlenih pet uslužencev. S takim postopanjem se kršijo pravice državljanov in jemlje ugled naši oblasti. Proti takim nepravilnostim, ki niso redke, bi treba podvetiti najstrožje ukrepe. J. P.

DIVJI PRASNI NAM DELA SKODO

Ze pred nekaj leti se je okrog Globodola pojavili divji prasati, ki nam sledi delna veliko škodo sčasini v jeseni. Škoda je delal že pšenici, še več pa jo je povzročil krompir, koruz in ajdi. Tako divili kosmatinec in s trdom pridejano polske pridelke. Ljudje ga odganjajo s tem, da zvezet kurtijo po njih, vendar pa se tega prasati dosti ne boji. Ali ne bi bilo prav, da bi kosmatina že kako zatrli?

IZ KOČEVJA

Člani mnogih organizacij v okraju Kočevje so imeli že več sestankov, na katerih so razpravljali o novem finančnem in gospodarskem sistemu. Ker so uredbo o novem finančnem sistemu tolmačili ljudje, ki so se za to pripravili na vedenjem seminarju v Kočevju, so sestanki dobro uspeljali in bila udeležba povsod zadovoljiva.

K. O.

KJE JE ZAKONITOST?

Uporavni odbor Kmetijske zadruge v Kočevju je tovaršič Pavil Oder izdal istočasni napovednički in razresitveni dekret. Oba dekreti so obvestila, s katerimi je bil odobren letni dopust od 19. do 31. avgusta, je prejela 12 avščin. Nepravilno podporanje je raziskalo Poverjenstvo za delo pod Okrajnim ljudskim odborom Crnomelj, ki bo tudi podvezlo potrebne ukrepe proti grobim krštvatom službenih zakonodaj. Kar ni redek primeti, da naši ustavniki in podjetniki. Uporavni odbori kmetijskih zadrug prav ročno se niso pristojni, da bi samovoljno spreminali delovno zakonodajo. Ta primer naj bi opomin vsem kršilecem naše zakonodaje. J. P.

LAZE OB KOLPI

Spominjam se, da sem bral v časopisih o Lazih samo enkrat in še tedaj tako napeto, z drgetajščim srcem v prah, kajti opisan je bil dogodek o zločinstvu in sodni razpravi proti domačim izdajalcem, ki so tudi podvezli potrebne ukrepe proti grobim krštvatom službenih zakonodaj. Kar ni redek primeti, da naši ustavniki in podjetniki.

Uporavni odbori kmetijskih zadrug prav ročno se niso pristojni, da bi samovoljno spreminali delovno zakonodajo. Ta primer naj bi opomin vsem kršilecem naše zakonodaje. J. P.

električno v vas. Osnovna šola, ki se nahaja v vasi, si je nabavila radio. Prej pusti in dolgi večer so postalni kratki in prijazni. V skupini so pritožali vaščani in prijazni. V skupini so sledili radijskim oddajam in zraven modrovratim in sklepali načrte za na-

prečkanje. Upravni odbori IPGD bodo razbremenili delavce svete skrbki za izvajanje splošne požarne varnosti ter ostalih varnostnih in higieničnih varstva. Ustanovitev IPGD v podlagi na pravilnost podlagi ima politično gospodarski dvig vasi.

Letos so ponovno sklenili, da povečajo zmogljivost centralne, tako da bo steherno gospodarstvo dovolj luči, da ne bo tok v poletnem času ob nizkem stanju Kolpe pesal, kot je dosedal. Zbrali so denarna sredstva in material ter takoj priceli delati, kar so pred dnevi končali. V delo so vložili 880 prostovoljnih delovnih ur, 29.000 delovnih ur in mnogo raznega materiala. Danes v veselju in zadostenju nad skupinami opazujejo delo centralne, ki je vso zgrajena in daje dovolj električne energije za vso vas. V bodoče namehrava odbor, ki je posebej izvoljen v ta namen, napraviti manjši generator za izmenični tok, tako da bo omogočen tudi delovanje radioaparatorov, ki jih nekateri želijo nabaviti. V skupine vaške koristi bodo postavili tudi krožno zagozo, matičnico in pod. Pač vse, kar potrebuje kmet v sodobnem življenju.

V svoji pozdravljivosti in skupinah napravili za napredek so Izgardi posnemana vrednil. M. R.

SADNO SUSILNICO IMAJO

Kmetijska zadruga v Predgradu je pred nedavnim napravila na vrtu za zadržnim domov večjo susilnico za sadje. Zadržnujejo se.

J. S.

RAZPRAVLJALI SO O NOVEM FINANČNEM SISTEMU

V novomeškem okraju so bili skoraj v vseh krajevnih ljudskih odborih, razen v petih, zbori volivcev. Na njih so razpravljali o novem finančnem in gospodarskem sistemu. Kmetje so se splošno zadovoljni z osnutkom novega davčnega sistema. Razpravljali so tudi o sovražnem delovanju protijudiske duhovstvene in sovražnem delu ostankov belogradizma.

K. O.

TEKMOVANJE NA CAST 10-LETNICE JA

V mnogih vasah kočevskega okraja se je tekmovanje na čast 10. obletnice ustanovitve Jugoslovanske armade zelo počivalo. Frontovci in člani ostalih mnogih organizacij tekmovali predvsem v prostovoljnem delu: popravljajo ceste in mostove, obnavljajo posušene domove in podobno. Došel so Izkuplji že okrog 900 metrov strug in jarkov. Člani Fronte so pri teh delih prispevali 2.000 prostovoljnih delovnih ur. K. O.

NOVO MESTO

•ČE MI LUČKA NE GORI...

mi pa mesec svetki, tako se tolakino prebiral Vrhovčeva ulica (in morda še kateri drugi) v mesecnih nočeh. Stvar pa vendar ne kaže zavaha, saj poteka po naši ulici skoraj ves promet, odkar je glavna prometna cesta Novega mesta – Ljubljanska cesta – razkoprana. Vrhovčeva ulica zaradi svoje vegavosti in ponekod kar neverjetne ožine ni prav nje priletala, utegne pa postati v zimskih večerih celo nevarna. Mislimo, da bi se stvar lahko uredila: star električni drogovl je še stole, tudi senčnik čaka, kdaj bo lahko začel opravljati svojo nalogo, freha te torej pod njim priviti le žarnico. Morda bi, vsaj začasno, odstopil! Glavni trg eno izmed svojih štirih ali petih žarnic in tako pomagal, da zgne tudi z našega konca prav svetopisemska tema. — XY

IN TOVARNI IGRAČ SO USTANOVILI INDUSTRIJSKO PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO

Dne 14. septembra 1951 so je v tovarni igrač v Novem mestu stestalo člansvo bivše industrijske gasilске čete k ustanovil skupščini »Industrijskega prostovoljnega gasilskega društva« (IPGD).

Clanstvo je na demokratičen način izvoljeno iz svoje sredy upravnih v nadzorni odbor. To je prvi primer ustanovitve IPGD v novomeškem okraju, kakor tudi na Dolnjem, IPGD v podjetjih bodo pri izvajanju splošne požarne varnosti in pri izvajanju zaščitnih mer odigrala pomembno vlogo.

V Kočevju so izgnali profiljudskega duhovnika

Na tako slovo novomašnik Zlatko Hajnrihar v Kočevju pred kratkim še ni računal. Prisel je v Kočevje po nalogu škofa Vovka, pozabil pa je na zavednost prebivalcev Kočevja, ki so med vojno ogromno pretrplili dom in v internaciji, kamor so jih pošljali izdajalcji, med katerimi je sodeloval tudi kapelan Hajnrihar.

V soboto 22. septembra se je zbrala pred kočevskim župničem množica skoraj 700 ljudi, ki je glasno protestirala proti novemu kapelanu Hajnriharju, ki je takoj po svojem prihodu v Kočevje začel navajljati svoje mreže v spovednic in med mladino. Množica je izvolila iz svoje sredine 8-člansko delegacijo, ki je odšla v župnišče z župnemu upravitelju Antonu Golobu ter zahtevala od njega, nato pa od samega Hajnrihara, da kapelan takoj zapusti Kočevje. Zlatko Hajnrihar je zložil svoje stvari v kovček in se napotil na postajo. Na cesti so ga do kolodvora spreminali klici ljudstva, da »belogradistični delavec ne bodo učili kočevskih otrok«, da »Kočevje ne bo trpelo v svoji sredi okupatorjevih pomagačev« in podobno. Na

uspevo spravili na suho razbiti vagon. Verjetno se bodo teh del še lotili, le škoda, da niso to napravili dokler je bilo leto vreme. Vagoni ležijo v Krki že od leta 1943.

NA ROB – PA BREZ ZAMERE

19. septembra so delili v poslovnični okružni magazinu pri »Turku« maslo na CARE kartki. 15 ljudi je šakalo že z listkom v roki na dodelitve masla, tu pa se je stvar zataknila. Ljudje so slišali takje pogovor: »Ja, ne morem s prostim skatko odpreti! Ja, s tem moram se da ne odpreti!« in podobno zdaj. Ževed, saj vemo val, da »krava pri gober možje«. Kot praktična gospodinja je Malljeva mleko prvega vime na uporabljala zase, mleko iz drugega pa je odhalila v zbirniku Kmetijske zadruge v Smolenil vasi. Leto 3. julija je oddala 5 litrov mleka, v katerem pa je bilo 57% – ali več kot polovico – vode. Pregled mleka je v živilskem laboratoriju v Novem mestu pokazal, da je bilo mleko dobro posneto, poteg tega pa mu je bilo prvega mleka vsej 20% vode. Tridnevna kontrola mleka te krave pa je potekala, da ima krava povsem običajno vime in mleko povprečne kakovosti.

Na takojnem sodišču je Malljeva preteklo dan zatrejala, da je tega in tega

KRAVA Z DVOJNIM VIMENOM...

Marija Malli iz Krke št. 18 (KLO Smolenska vas) ima kravo na dvojnim vimenom. Krava sama baje nabira v enega dobro mleko, v drugoga pa posneto in voden, kar je saj seveda odvisno od paše in podobnih zadev, saj vemo val, da »krava pri gober možje«. Kot praktična gospodinja je Malljeva mleko prvega vime na uporabljala zase, mleko iz drugega pa je odhalila v zbirniku Kmetijske zadruge v Smolenil vasi. Leto 3. julija je oddala 5 litrov mleka, v katerem pa je bilo 57% – ali več kot polovico – vode. Pregled mleka je v živilskem laboratoriju v Novem mestu pokazal, da je bilo mleko dobro posneto, poteg tega pa mu je bilo prvega mleka vsej 20% vode. Tridnevna kontrola mleka te krave pa je potekala, da ima krava povsem običajno vime in mleko povprečne kakovosti.

Na takojnem sodišču je Malljeva preteklo dan zatrejala, da je tega in tega

dneva posla kravo na slabši paši in da je to nadolila tako vodenje mleka. Sodišče zavzemeno dokaj lajkovermen zagovorju seveda ni moglo verjeti, da je posneto zaradi občutev, da je Malljeva predlagala za prizo – svojega moža. Sodišče je bolj verjelo uradni ugotoviti strokovnjaka in je Malljevo obsojalo na 1500 din denarne kazni, na plačilo stroškov postopka in plačilo 100 din povprečnine.

NISMO SE JALI, NE BOMO ODDALI

NE DRŽI VEO

Alojz Rodič iz Tomaževi vasi št. 3 (KLO Bela cerkev) je eden izmed redkih žitnih reverzov, ki mu v novomeškem okraju letos odkuš spet ni šel v račun. »Sam« 24. 11. in pol hektarja posetova imata skupno z bratom in nikakor nista mogla oddati za njuno posetovo mnogo premaljno, čeprav upravo predpisano kolčljivo belih žit (1582 kg). Za največ muklo sta zložila potem, ko so vsi posneti kmetje že zadostili svojim obveznim, komaj 600 kg žita.

Pred okrajnim sodiščem se je Rodič zavajjal kot občljivo vali njemu podobni prvečev, češ, da žita nima, ker ga pa ni prideljal. Rodič je, da je posneto zaradi občutev, da je Malljeva predlagala za prizo – svojega moža. Sodišče je bolj verjelo uradni ugotoviti strokovnjaka in je Malljevo obsojalo na 1500 din denarne kazni, na plačilo stroškov postopka in plačilo 100 din povprečnine.

Rodič in njegov brat Matija kot solastnik sta znana vsem, občajovalec kot izredna, trdna človeka, ki se uprata vsem uredbam ljudske oblasti. Ker se je sodišče pridelalo, da Rodiča namerimo nočeta obdelovati posetova, same da bi se umaknila obvezniški odkuš, je kaznovila Alojza Rodiča na 20.000 dinarjev kazni.

A-V-T-O-T-A-K-S-I

vam nudí PUTNIK Novo mesto

telefon 108

O b v e s t i l o

Mestni pogrebni zavod »POGREBE« in uprava pokopališča v Novem mestu opozarja svoje pokopališča, pokopališča na mestu, nem po pokopališču, da čimprej obnova najemno grobov za nadaljnji 10 let, sicer bo uprava pokopališča zapadlo grobove oddala novim interesentom.

Svoje pokopališča obveščamo, da sprejema uprava pokopališča naročila za oskrbovanje grobov onih pokopnikov, katerih svojci ne bi mogli vzdrževati. Vse druge avoice pa opozarja, da skrbi za grobove pokopnikov, ker se bo v nasprotnem primeru nujno placati pristojbini oddali prostor novim reflektantom.

Uprava mestnega pogrebnega zavoda in uprava pokopališča posnijeta na Trdinovi cesti št. 22/1, kjer sprejemata naročila in vplačila zadeljene pristojbine.

Pisarna je odprtva vsak dan od 7. do 9. ure dopoldne.

Časa, da se pripravijo, imajo pol ura.

Naj Vas ne moti jokanje in stokanje žensk in staršev, ako nimajo sami uvrednosti in pameti, jo zasolite po vojnicu.

Od patrole, ki je prišla, gre ostala dvojica pod vodstvom Mihe Turka v Šmilje k Pirnovarju, dvigne puške in se vrne takoj k vam. Z eventualnimi fanti, ki bodo morda prišli z Broda, odidite najkasneje ob pol enaštji uri k zbirališču, ki vam ga bodo pokazali fantje patrole. Tam se stavite pod komando kapetana, ki vodi odred. Ne odprejte že pri prvi akciji! Odpoklicite Vas bom iz oddelka, takoj ko Vas ne bomo več potrebovali...«²⁰

Ta načrt je tudi skoraj v celoti pravilen. Kako in zakaj je spodelil, bomo videli kasneje iz poročil kapetana Stamenkoviča. Ko sta Debeljak in kapelan Babnik na študentu Mihi Turku dobila prve vesti o neuspehu, sta svojo srčno hotela poskusiti še v Šentjernejski dolini, odkoder novince tudi niso hoteli priti prostovoljno. Kapelan Babnik je 28. maja kapetanu Stamenkoviču sporočil:

»G. kapetan — G. Janko je odšel v Ljubljano. — O sinočnih akcijah je bil obveščen po Turku Mihi. Ne ve pa še nič o dezerterjih. — Prosim poročilo o nočojnih akcijah kakor dogovorjeno. — Oki — 28. V.²¹

„Slava vinske trte“

Jesen je tu z vsemi svojimi čari barv, dozorelosti, pa tudi sentimentalne otožnosti odmiranja in umiranja. Gozdovi rumenijo, rože so ovanele, ptički odhajajo v tuje kraje. Toda za poštenega Dolenca se lepota jeseni odkrije takrat, ko zapoje črtček vabljivo pesem o trgatvi, ko se obarvajo sočni grozdi. Takrat jesen doseže svoj vrh. Trgatve in ajda. Celo dolenski kmet, sicer hud realist, postane v teh lepih jesenskih dnevnih nehotih romantično navdihnjene, pravzaprav navdihnjene žlahnih vonjav in sočov naših mičnih goric. Lepa je poezija jeseni med trtami, čudovit je sad matevare narave, ki ga je izorela, in sploh je svet lep, zlasti če ga pogledaš v kozarcu...

Vinska trta in tvoj žlahni sok! Meni da ga ni naroda, budi danes ali v davnih časih, ki bi ne bili tvoji častilec. Med vsemi bratovščinami je nemara bratovščina vinskih bratcev najštevilnejša. Slava trte, oziroma vina, seče globoko v sivo davmino. Vino spremlja človeka, od kar pomni zgodovina, in koliko je še časov, ki jih ne pomni! Ni čuda, da nosi vinska trta v botaniki visoko ime: vitis vinifera: plemenita, in da so njen sad opevali vsi veliki in majhni poete. Tudi naš Prešeren je med njimi: »Prijetelji, obrodile so trte vince nam sladko, ki vstopi vse skrbi, srce razjasni in ok... In naša preprosta ljudska pesem: koliko je njenih vinskih pesmi in zdravice. Nemara najlepšo je zapelo dolensko grlo: »Oče nebeski glej... Nič zato, če umrem, toda za slovo od sveta naj še zvrnem kozarček žlahne kapijice.«

Stari Grki so imeli trto tako v častih, da so ji pripisovali božanski izvor, in največje slovesnosti so praznivali v stavo Dioniza, boga veselja in vina. Častitični Homer, ki je dobro poznal in opisal svoje rojake, ima v »Odiseji« (Sovretov prevod) vsaj šestkrat tale stavki: »Smo snedli neizmerno mesa in vina popili na Škafec (in to starega 11 let, kakor trdi). Kakor je stara Grčija dala Evropi kulturo, tako ji je posredovala tudi vinsko trto. Grčji pa so presneli trto Feničani, in sicer iz njene prave domovine Kolhida in Sirije. Sirije je imela v prastarih časih najboljše vino. V dolini Eskal še dandanašnji rašto 5 do 10 kg težki grozdi, katerih opojni sok je dobro poznal in čislal očak Noe. Judje so bili sploh prijatelji vinske kapljice in dobril vinogradnik. Bogoljubni David, kot piše v starri zvezni, je rad na plunku igral in plesal pred skrinjo zavezne, govoril ne povsem trezen, kajti njegov je slavni izrek: »Vino razveseljuje človeško srce.«

Ce so Homerici Grki pili vino »na Škafec, pa niso bili nič manj skromni starci Rimljani. Ti so spili toliko, da je danes vpritoj njih še tako »krepak vinski bratec pravico. Rimljani so bili sploh vinski sladokusci, čim boljše vino in čim bolj staro, tem rajši je teklo po grlu. Cenili so posebno falernčano, ki ga opeva Horat. Prirodoslovac Plini piše, da je pil 200 let staro vino (dolenski vinogradniki mora spiti svoj pridelek vsaj v pol leta!). Zdravice, brez katerih si ne moremo zamisliti kake slovesnosti ali vesele družbe, so bile v navadi že pri Grkih, od tam so prešle v Rim. Kadar so Rimljani komu pili na zdravje, so izplili toliko vrčev (vrčev, ne naših skromnih kozarcev), kolikor je bilo črk v njegovem imenu. Kdar v vsemi družbi ni hotel pit, je slišal: Aut bitat, aut abeat – pij, ali zgini! Uporabljali so tudi kozarce brez podstavka, samo z držajem – moral si ekskat, da si kozarec lahko položil, oziroma povznal na mizo.«

Grčija in Italija sta bili dolgo sploh edini deželi v Evropi, ki sta na široko gojili vinsko trto. Sele kasneje so Rimljani na svojih vojnih pohodih raznesli žlahne trte po evropskih deželah in vpeljali »umnoč vinogradništvo tudi v naših krajih.«

V srednjem veku so najbolj slovela grška vina, zlasti ciprčan in malvazija, nič manj pa »vinum theologicum« iz benediktinskih vinogradov na Johannbergu (Nemčija). Alkimisti so celo trdili,

da je med zlatom, soncem in vinom tajna vez, tako čislana je bila vinska kapljica. Proti koncu srednjega veka je bila vinska trta razširjena malone po vsej Evropi, kjer je le mogla uspetati. Prišel je pa hudi vinski nasprotnik – mohamedanstvo, kajti Mohamed je svojim vernikom prepovedal vino. Na vzhodu in jugu Sredozemskega morja, kjer so bili načljenki, kjer se vinogradništvo začenja šele v višini 2700 m. Nekaj vrst je žlahnih in domaćih vin, srečno večji vinorodni kraj se ponasi s svojo posebno sorto, toda za Dolenca je izmed vseh vin najboljši črvec, čeprav se mora Podgorec poniti obrniti, da mu vinska kislina ne prepreči želodec, kot pravijo hudočustveni in nevoščljivi ljudje. (Da ima Dolenska že svojo staro vinsko tradicijo še iz predzgodovinske dobe, ko so po teh krajinah »krokali« še Kelti, prifa dejstvo, da so doslej največji vinski vrvi iz tistih prastarih časov izkopalni prav na – Dolenskem!)

Kmalu iztrebili vinsko trto. Da so pa tudi Mohamedovi verniki radi »skodili čez plot«, prifa slavni pesnik Omar Khayyam, ki je v marsikaterem verzu opeval vino, na primer: »Vzemi majoliko vina, sedi v mesečni svit in počivaj, kajti življenje je kratko...«

Toda vinska trta – »zemlje prežlahtni sad«, je navdih takim oviram še svojo zmagovalno pot in danes jo dobimo v vseh delih sveta, po gričih, kakor na primer pri nas, kjer seže do višine 400 metrov, v severnih in centralnih Alpah (po južnih obročih do višine 850 m). Na Etini in v Andaluziji, kjer rodi še 1300 m visoko, v Himalaji so pa obronki, kjer se vinogradništvo začenja šele v višini 2700 m. Nekaj vrst je žlahnih in domaćih vin, srečno večji vinorodni kraj se ponasi s svojo posebno sorto, toda za Dolenca je izmed vseh vin najboljši črvec, čeprav se mora Podgorec poniti obrniti, da mu vinska kislina ne prepreči želodec, kot pravijo hudočustveni in nevoščljivi ljudje. (Da ima Dolenska že svojo staro vinsko tradicijo še iz predzgodovinske dobe, ko so po teh krajinah »krokali« še Kelti, prifa dejstvo, da so doslej največji vinski vrvi iz tistih prastarih časov izkopalni prav na – Dolenskem!)

»Slava vinske trte – kdo bi jo zanimal?« In kdo bi se odpovedal njenim darovom, pa bodi to grški Kipros, laški Chianti, franci, burgundci, renki, Štajerski Jeruzalemčan, metiška črnina ali slavni dolenski črvec! Vino razveseljuje človeško Srce (David), in v potroh prah up budi (Prešeren). In najlepši čar dolenskih gricev je vinska trta, pa tudi najbolj priljubljen, kar je navsezadnje čisto razumljivo. Poezija jeseni je trgatve, ko trgači in vinogradniki skupaj z veselimi muzikanti – črčki pojo novo »slavo vinske trte.«

Pred novo sezono v trebanjskem Ljudskem gledališču „Josip Jurčič“

Preteklo soboto so v Trebnjem govorovali člani Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani z dramo »Vraža ženska«. Pri izvedbi tega svojstvenega tiroškega dela so sodelovala svelta imenovana ljubljanska dramatska gledališča: Edvard Gregorin, M. Boltar-Ukmarjeva in Milan Brezigar. Poslednji je vlogo moža še prav blesteče rešil, tako da je bila izvedba daleč nad povprečjem. Režiser Edvard Gregorin je imel popolnoma pravni prijem pri režiji, ki je bila vzorna. Motila je le izreka, ki je mestoma dala mnogo prednosti moderni vokalni redukciji, katere naš krajinski jezik ne priznava, dasi je Dolencem lastna,

Gostovanje SNG pa ima za Trebnje še prav poseben pomen. Izvedba je namreč padla, prav v čas, ko se odpira gledališča po vse naši domovini, v čas, ko se začenja nova sezona. In nikakor ni to le slučaj, da je bila ta predstava na pragu v novo sezono. Ne! To je le zgled, ob katerem naj bi se učili in vzgajali naši domači igralci. Tu imajo sotrudniki trebanjskega gledališča svetyal primer, kako je treba delati, česa je treba nujnemu prizadajanju na tem področju dodeti in kaj odstraniti.

Predvsem se mora paziti že na začetku na izbiro repertoarja. Ta naj bi obsegal umetniško dogmatna dela, pa tudi na svetovnonazorosko plat je paziti. Oprejeli naj bi se predvsem situacijskih del, medtem ko je pri izbiro karakternih treba biti previden, ker so težja. Načrt naj bi se sestavljal takoj, pa tudi na štu-

dij je treba takoj misliti, kajti nihče ne vpraša izvajalec, koliko časa bo študiral, temveč vpraša po uspehu tega študija! Tudi pri razdelitvi vlog je treba previdno ravnat. Tu ne more odločati simpatija, pač pa talent in resen odnos do dela, kui mu je izročeno. Treba je nameč razumeti, da se ne postavi s kilometrsko dolgo vlogo, temveč s podajanjem, katero lahko prav tako blesti v epizodni vlogi kot pri vodilni. Pri izbiro bi se navdušil za »Desetege braće«, čeprav je v pretekli sezoni že bil na sceni.

Gostovanje iz Št. Vida, če se ne more tim, je bilo slab, naravnost škandalozno, tako da je dolžnost članov gledališča, ki nosi ime Josipa Jurčiča, da to popravi in pokaže na odru spodbreno podobno »Desetege braće«. Prav tako se mi zdi, da bi bila »Gospa ministrica« kot nalažč za trebanjske igralce. Seveda naj bi tudi Finžgarja ne prezrl! Njegova »Veriga«, »Razvalina življenja« itd., vse to je zelo priporočljivo za ljudske odre.

Popolnoma jasno je, da bodo naši kulturni pregledi morali spremiščati deli in prizadevanja našega gledališča in v vsakokratnih ocenah podprtavati, kar je dobrega in grajati, kar je slab. Nastopajoči pa se morajo zavedati, da jih kritika spremja zato, ker hoče dvigniti njih umetniško raven, ki je nujna za vsako resno ljudske gledališče.

In končno še gostovanja! Vsako gostovanje naj bi bilo za vzor domačim

igralcem. V pretekli sezoni, žal, ni bilo tako. Imeli smo nekaj prav slabih govorovanj! »Deseti brat« iz Št. Vida, medtem ko je bila drama »Globoko so korenine« iz Novega mesta prav lepo izvedena. Pri izbiro gostovanj je treba torek paziti, ker je velič nesmisel, da gostuje skupina, ki je slabša in kakovostno nižja kot domača. Česa se od nje naučimo? Nič! Povrh vsega pa nam še publiko pokvari! Mnogo bodo pripomogli k dvigu umetniške ravni letošnje sezone razni priznani umetniki, ki pridejo v Trebnje na gostovanje. Med prvimi bo primadona ljubljanskega opernega gledališča, umetnica Zlata Gjungenc, ki bo priredila »Večer opernih arije« in samostojen koncert najbolj popularnih saopštev. Njeno ime, ki je blesteče ne samo v domovini, temveč tudi drugod po Evropi, nam jamči, da bosta večera res kakovostna – ne samo to – za Trebnje bosta pravi dogodek, kakršnih ni mnogo.

Druga taka zanimivost bo gostovanje pisatelja Ivana Mraka, ki bo igral dve glavnih vlogi v svoji tragediji »Rdeči Logani.«

Ime pisatelja, ki je napisal že cel ciklus odrskih del, je znano. »Rdečega Logana« režira vodilni član Slovenskega gledališča v Ljubljani – Milan Skrbinšek.

Kaj hočete še več? Tudi domača dela bodo kvalitetno izvedena: imena, kot so Japelj, Poljanšček, Videčnik, Gartner, Bukovec, Ojstršek itd. itd. nam dovolj zgovorno pričajo, da bo temu tako.

Dr. V. K.

M. V.

Odvetnik DR. GROS DAVORIN v Novem mestu je preselil svojo pisarno na Ljubljansko cesto št. 29 v blivo notarsko pisarno (poleg gostilne Per).

Jože Dular:

DOLENJCI SO GADJE

(Ponatis)

Dolenjci so vam gadje! Kaj ne bi bili, ko pa imajo Gadovo peč, kjer cviček izvira. Pa tudi brez nje bi bili še zmerom to, kar so! Kaj pa Belinje, Razkrije in Brezovica, Skorec, Piroški vrh, Gradišček in Banovec, Dol, Bočje, Stari grad in še celo vrsta svetokriških goric? In ova Vinja vrha, Trška gora, Grčevje, Nova gora, Straški hrib, Ljuben, vsa obkrška dolina, Lisce in Smaver nad Dobrničem in še in še. Saj ne bi prišel do konec, če bi tudi hotel. Vsaka strmina, ki je obrnjena v poldan in večer, se ponaša s trto. Vse vrste so tod posajene: črnina in belina, Lipina in volčina, zelodina, podpivede in tičina, šmarica, amerikan, portugalka, kraljevina, zelenika, pinjela in bog ve še katera. Kdo bi našteval! Vse »vinske rožice«, katerih plodov v jeseni napolnijo sode, so zbrane na teh čudovitih hribih.

Dolenjci so vam gadje! Ne poznaš turizma, kot ga poznaš Gorenje. Njihova gorska tura sega do zdianice in nič daje. To pa je za skromne ljudi nazadnje cisto dovolj.

Raziskovanje Etnografskega muzeja v Mokronogu in okolici

V oktobru bo Etnografski muzej iz

Ljubljane nadaljeval s svojim etnografskim raziskovanjem Dolenske, ki ga je lani začel v grosupljskem okraju. Letos si je izbral področje Mokronoga. Od 1. do 31. oktobra bo tako ekipa Etnografskega (narodopisnega) muzeja sistematično raziskala okolico Mokronoga, Tržiča, St. Ruperja, Mirne in Trebeljnice. Predmet njenega raziskovanja bo ljudska kultura imenovanega področja v materialnem, socialnem in duhovnem pogledu. Ekipa je razdeljena na tri skupine. Skupina za materialno kulturo (B. Orel, J. Sušteršič, F. Šariš, I. Romih) bo raziskovala naselje, ljudske stavbarstvo, gospodarstvo, notranje hišno opremo, nošo itd. Skupina za socialno kulturo (S. Vilfan in drugi) bo raziskovala ljudske pravne, pravne običaje, živiljenjski standardi ljudstva itd., skupina za duhovno kulturo (M. Matičetov, R. Hrovatin, M. Jagodic) pa ljudske pesništvo, pripovedništvo, verovanja, običaje, glasbo, plese in umetnost.

Važnost dela Etnografskega muzeja na terenu ni mogoče dovolj podčrpati, zato zasluži vso pozornost, podporo in sodelovanje krajevnih organov ljudske oblasti in množičnih organizacij, ki delo ekipi v mnogočasnem lahko olajšajo. Po sebi Ljudska prosveta lahko delo ekipi s pridom izkoristi, ker ima ekipa Etnografskega muzeja poleg svojega rednega znanstvenega dela v načrtu več ljudskega prosvetnega predavanj, ob zaključku dela pa hoče prirediti razstavo v središču

delovnega področja, ki naj prikaže rezultate in dogajanja raziskovanja ter predmete, ki so namenjeni za zbirke muzeja. Pri tej priliki naj bi nastopila s starimi plesi tudi folklorna skupina, ki jo namerava ekipa v ta namen organizirati.

Da bo imel od dela ekipa korist tudi Dolenski muzej v Novem mestu, je razumljivo, saj ne bo po svojih močeh pri tem samo sodeloval, ampak pa ekipa tudi za njegove nastajajoče zbirke zbrala razstavne predmete. Zato naj zlasti okrajni ljudski odbor Trebnje nudi ekipi vso pomoč in jo vsestransko podpre ter s tem da tudi Dolenskemu muzeju, na katerega področju v celoti leži trebanjski okraj, svojo prvo podporo.

Etnografskemu muzeju pa ob priliki nadaljevanja njegovih raziskovanj na Dolenskem sporočamo naše pozdrave, s toplimi željami, da bi bilo njegovo delo kar najbolj uspešno!

Trideset rejnikov za sirote

»Kdaj si izgubil starše, Franci« je vpraševala tovarniška Barica 11-letnega dečka na poverjeništvu za socialno skrbstvo pri okrajnem ljudskem odboru.

»Nemci so mi jih ubili,« je jih je səznamili v očeh povedal deček. Tudi Vinko, ki stoji zraven njega, jih je izgubil v tej vojni.

Franc in Vinko sta sirote brez staršev. Doslej sta živelia v mladinskem prehodnem domu v Kamni gorici pri Radovljici. Prejšnji teden pa ju je upravniki doma pripeljal v Novo mesto. Svet za socialno skrbstvo jima je predstrel rejnik, ki sta objubila, da bosta skrbela za sirote. Enega je vzel Karel Piletič iz Gor, Gradišča, drugega pa Jože Brsan, tudi iz Gor, Gradišča.

»Pa mi menda ne boste dečka čez nekaj tednov spet vzeli!« je zaskrbelo rejnika Piletiča. Zagotovili so mu, da ne in da so prav veseli, da je dobil deček dobrega rejnika, ki bo z ljubezni skrbel za njega.

Upravnik prehodnega mladinskega doma iz Kamne gorice je z novomeškim okrajem zelo zadovoljen. Saj je tudi lahko. Novomeški okraj je doslej edini, ki je preskrbel za sirote že trideset rejnikov. Celo iz drugih okrajev so že stari sirote prišle k rejnikom v naš

Črnomaljski nogometni budilo Belokranjce

Že v zadnji številki je kratka opazka o visoki zmagi črnomaljskega nogometnega moštva >RUDAR< nad ljubljanskim moštvom >JADRAN< z Ježice vzbudila zanimanje v športnih krogih na Dolenjskem. O športu v Beli krajini se dalj časa ni veliko slišalo. Vendarie pa so oživelji črnomaljski nogometni pokazali,

Sodnik je tu pa tam oškodoval obe moštvi.

Po tej tekmi so nastopili še najmlajši iz Semiča in domačega >Rudarja. Simpatije vseh so si pridobili takoj v začetku z lepim pozdravom. Z vso vremeno so se zagrili v igro, vendar se je pokazalo, da se mladi in nekoliko šibki

Nogometno moštvo >Rudar< v Črnomlju je razgibalo športno življenje v Beli krajini

da se zavedajo, kaj se pravi, braniti barve svojega kluba — saj so edino moštvo, ki nastopa kot nogometni klub.

V nedeljo 23. septembra je mladinsko moštvo >Rudar< odigralo nogometno tekmo z mladinskim moštvom iz Karlovega. Zmagalo je z rezultatom 5:3 (2:3). Rezultat sicer govori v prid črnomaljskega moštva, ki je res znagalo s požrtvovano igro, vendar pa so mladi in simpatični gostje prekašali domačino z lepo tehnično igro. Kondicijsko sicer niso bili dorasli klenim rudarjem, na vdušili pa so gledalce s preudarno igro.

**OGLAŠUJTE
V >DOLENJSKEM LISTU!<**

Semičani ne morejo upirati črnomaljcem. Mlade noge so hitele za žogo, izgane pa so znali boditi igralci >Rudarja< odpreti igro in šestkrat pretristi mrežo nasprotnikov. Rezultat 6:0 je stvaren, čeprav bi privoščili Semičanom vsaj časten gol. Izmed gostov je bil najbolj simpatičen mali Kocjanov Lojzek.

**NOVOMESKI ATLETI
SE PRIPRAVLJAJO NA SREČANJE
V KOPRU**

V soboto je bilo na stadionu v Kandiji zanimalivo lahkoatletsko tekmovanje novomeskih atletov, ki se bodo 7. oktobra pomerili v Kopru s tekmovalec STO-Ja. Viden napredki so dosegli v skokih in metih, srednji pa so rezultati v tekih. Slabo tekaličče še vedno močno ovira razvoj lahke atletike v Novem mestu. Rezultate najboljših bomo objavili v prihodnji številki.

KLAVNICA IN MESARIJA

MLO Novo mesto

Zagrebška cesta 2

KUPUJE

govejo živino — teleta — drobnico in prašiče v vsaki množini po dnevnih cenah

Kmetijska zadruga v Novem mestu

nudi v svojih poslovalnicah:

v manufakturnem oddelku: Glavni trg 13
v prodajalni čevljiev in usnj: Ljubljanska cesta 6
v prodajalni za železnino in mešano blago: Glavni trg 22
industrijsko blago vseh vrst in najnovješe izbire

V kmetijskem oddelku na Ljubljanski cesti 27:
kmetijski reprodukcijski material, stroje, semena, zaščitna sredstva, krmila itd.

Odkupuje kmetijske pridelke vseh vrst, gozdne sadeže, zdravilna zelišča, industrijske rastline, semena itd.

Poslužujte se poslovalnic kmetijske zadruge v Novem mestu!

Narod si bo pisal sodbo sam

Vladimir Dedijer — >DNEVNIK<, drugi del

(Nadaljevanje in konec)

Star sem, živel ne bom več dolgo, hrbit mi je upognilo petinpetdeset let dela na polju, toda glej, prisel je čas, ko se ne vpraša, ali si star ali mlad, mar več ali ljubi slovensko grudo, ali hočeš, da bomo evobodni ali ne, ali hočeš biti končno gospodar na svoji zemlji ali ne... In zato ne sme biti nobenega Slovencev, ki ne bi podpiral naših partizanov, ker so napočasi veliki dnevi. Od očeta na sina, iz roda v rod bo živel spomin na sedanj borbo, bodoči rodovi nam bodo zavdali, da ju izbrala usoda prav nas, da vzdržimo tako hude prekušnje, da se rešimo Nemecv in Italjanov, da zgradimo našo slovensko domovino, v kateri bo vladala pravica, v kateri se bo kmet veselil svojega kraja, delavec pa dela svojih rok.

Stari Franc je nadaljeval s poudarkom, da ne smemo kloniti, da moramo vse vzdržati.

Star sem, toda za domovino sem dal že dve otroki, lani so mi požgali belogardisti hišo, ubiti so hoteli tudi mene in šest tednov sem se moral skrivati s svojo staro v vodnjaku, samo ponosni sem prihajal iz njega, toda vee to smo vzdržali, ker nismo sami, ker trpi tako vse ljudstvo.

Govorilo je še nekaj govornikov, potem pa je zaprosila za besedo starata kmetica iz Bara pri Ribnici, Marija Ivančič. Spregovorila je s tihim glasom:

Moža sem izgubila v prvi svetovni vojni. Zapustil mi je nepreskrbljene otroke. Garala sem in tripla, da sem jih redila, dokler niso zrasli v dobre državljane, zavedne sinove slovenske domovine. Lani 29. julija je bil storjen zločin nad njimi. Tistega dne so mi Italijani ubili štiri sinove. Tri na travniku, ko so kosili, četrtega pa doma. Ko bi jih bili same ustrelili! Odrezali so jim roke, nosove, razmrcarili so jih tako, da niso bili poobčni človeškem bitijem. Glejte, to je delo izdajalcev, to je okupatorjevo delo. Smri je za take zločine premila in prehitra kazen...

Nikogar ni bilo v dvorani, ki bi se mu ne bile začerkle solze v očeh, ko je gledal slovensko mater, kako dviga v premagovanju evo bolesti roko visoko in jo poveša.

Starata Marija Ivančič, kmetica iz Bara pri Ribnici, je nadaljevala:

*Mislite si, e koliko brdkostjo sem izkopalna štiri grobove. Vzdržala sem to, ker sem vedela, da sem žrtvovala svoje otroke domovini! Vsemu svetu in vsemu

narodu govorim, da za svobodo domovine nobena žrtva ni prevelika... Sisnovi in hčere moje, odzovite se veselo klic naše domovine... Slava tistim, ki so preli kri za svobodo slovenske domovine...*

Tako je končala Marija svoj govor in ganjeni ljudje so vstali. Daleč so zadoneli klici. V stotih spopadih prekaljeni borce, drzni politični delavci v zaseženjih Ljubljani, vse slovensko ljudstvo je pozdravljalo kmetico Marijo, mater bratov Ivančič, pozdravljalo je slovenske mater.

Marijo so odvedli v častno predsedstvo skupaj s starim Francem Beceletom. Sedela sta tam kot naša vest.

Vetane delavec in govoriti Titu:

Tito je posebljenje enotnosti našega ljudstva — njegova mati je Slovenka, oče Hrvat, borbo je začel v našem Beogradu, njegove proletarske brigade in njegovih borcev so prelivali kri v večni naši deželi, na vsekem hribu...

To noč si čutili tudi globoko vdanost slovenskega ljudstva Partiji. Na njeni inicijativi je bila že v aprili 1941 ustanovljena koalicija 18 raznih skupin, toda ta koalicija se je spremenila med borbo v enotno fronto Partije. To postala v Sloveniji dejansko vseljedsta Partija, ki zastopa interes vsega ljudstva, ker se je dvignila prva in edina v celoti v obrambo slovenskega naroda. Kako resnične so besede bivšega ministra Puclja, ki jih je citiral neki govornik: »Hvala

Komunistični partiji, da je prinesla slovenskemu narodu herojsko dobro!«

Se neki važen moment v razvoju vstaje v Sloveniji: Na meji Italije in Nemčije se je slovenecko ljudstvo krčevalo upiralo vsešemu raznarodovanju. Od toda njegova tako neverjetna žilavost, zavesti enotnosti. Dvorana je zadonela, ko se je pojavil delegat Slovenskega Prijemnika in se zahvalil OF za pomoč Prijemniku, ki se je naposled osvobodilo tugejama.

Vihorno so pozdravili tudi delegata Koroške, kjer se partizansko gibanje edalje bolj širi.

Delegata Ljubljane Vlada Krivca so pozdravili vzklik:

*Živela junaska Ljubljana!«

Povdari je, da se je odzvalo Rupnikovi mobilizaciji 28 ljudi, naši pa 7000!

*To ni naša začlaga, to je predvsem začlaga naše partizanske vojske... Prihodni sestanek odpolancev slovenskega ljudstva pa naj bi bil v Ljubljani!« je zaključil tov. Krivic.

Tudi govor o mednarodni situaciji so pozdravljivo poslušali. Ko je omenil Bevc v svojem referatu drugo fronto, je zabralo po dvorani. Ljudje so skočili na klopi in v zboru zahtevali drugo fronto, iz množic pa so se dvigali govorniki. Neki prileteli, debeljavili tovaris obdrobnega, rdečega obrazja je v navdušenju stopil na klop, dvignil roke in spregrvoril:

*Nočemo druge fronte, ker se jo partizani Jugoslavije že postavili. Hočemo treto fronto...«

Neki mladenič z galerije mu poseže v besedo:

Smrt Nemcem od vseh strani!... *Dajte nam letala in tanke pa bomo mi postavili drugo fronto!* zaključi neka tovarišica z galerije

Jones si kraj mene mane roke:

Glejte, kaj želi ljudstvo v Evropi!

Bevc je v svojem referatu poudaril, da smo šli v vojno, da bi zagotovili mir, pravčen, zmagovali mir... Cimpres bo postavljal druga fronta, tem prej bomo imeli mir. Vsa krivda za nadaljevanje vojne za vse žrtve, ki jih dajemo, zadeje reakcionarne kroge, ki odlašajo z drugo fronto

Ko je omenil londonsko emigrantko vlado, je načel zopet hrup

Naj jih Angleži izroče, da jih bomo sodili

Na vešala z njimi!

Bevc je opozoril na novo taktilko, zlasti pa poskuse sredine. Bivši minister v londonski vladi Furlan je postal Vidmarju radiogram, »da bi se dosegla enotnost slovenskega naroda, da bi se OF pobotala z belo gardo.« Določil je nekega Stojana Bajča, da bi se mu Vidmar javil. Vidmar je odgovoril:

Enotnost slovenskega naroda je že dosegrena in sicer v OF.

Zdaj se je pojavil nov, v zgodovini Slovenev dosegel nezan nacionalni posnos. Delegati so govorili:

Mi nismo več narod hlapcev. Sami kujemo svojo usodo...

**NAGROBNO PLOŠČO
SPOMENIK, OKVIR ALI
ROBNIK, GRAVIRANJE
RUMENIH ČRK**

vse to Vam oskrbi

**Mestno kamnoseščvo
MLO NOVO MESTO**

Gerdeščeva ulica 8
(poleg novega mostu
v Ragov log)

**Kavarna
MLO NOVO MESTO**

Glavni trg

Nudi vsak dan mrzla jedila,
šunkarice, sveže pecivo, vaskovrstne mrzle in tople pijače,
buteljčna vina, pristno turško
kavo

Cenjenim gostom se priporočamo za obisk!

Kino

KINO NOVO MESTO PREDVAJA:
Od 28. septembra do 1. oktobra: ameriški film >Hrepeneča vdova.

KINO DOLENJSKE TOPLICE PREDVAJA:
V soboto 29. IX. ob 20. uri in v nedeljo 30. IX. ob 16. in 20. uri v dvorani Zadružnega doma ameriški film >Bill sem vojna novesteca.

Objava

Slopošna bolnišnica v Novem mestu potrebuje strežnika v mrtvačni za pokope in pomor pri obdukcijah. V pošteno pridejo interesi, ki že imajo stanovanje v Novem mestu.

Slopošna bolnišnica Novo mesto.

Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Gošnik — Naslov uredništva in uprave: Novo mesto, Kapucinski trg 8 — Poštni predel 83 — Tekoči račun pri Komunalni banki v Novem mestu, štev. 616-1-90322-1 — Cetrtletna naročnina 75 din, polletna 150 din, celoletna 300 din — Naročnina se plačuje vnaprej — Tiška tiskarna »Ljudske pravice« v Ljubljani

Keramika

TOVARNA ŠAMOTNIH PEĆI

NOVO MESTO

ima na zalogi visoke in krušne peči vseh vrst, šamotne zdake, šamotne plošče in najrazličnejše dekorativne keramične izdelke

POHITITE Z NAKUPOM — DOKLER TRAJA ZALOGA!

ZAKUPNO GOSTIŠE
**»BREG«
JOŽE LAMPRET - NOVO MESTO**

Nudi ves dan topla in mrzla jedila ter pijače Cele in polovične porcije — zmerne cene Sprejemajo naročila za skupna kosila, večerje

Obiščite nas!

**Belokranjska železolivarna
CRNOMELJ**

Izdeluje iz litega železa: štedilniške plošče, rešetke, kurilna in pečna vratca, talne silofone, cestne požiralnik, kotle za svinjekuh, orna kolesa, gnojnične razpršilnice, zavorne kladice, čevljarske trinože, odlike za sadne in grozdne mline ter grozdne stiskalnice in strojne odlike po danih modelih. Kupuje staro železo in kovine ter po ugodnih cenah zamenjuje svoje izdelke

ZDRAVILIŠKO GOSTINSKO PODJETJE

**OLENJSKE TOPLICE
PRI NOVEM MESTU**

Obiščite nas in se prepričajte sami, da boste odhajali zadovoljni in dobro postreženi iz našega podjetja! Za zadovoljitev želj in potreb naših gostov se trudimo z zavestjo, da strežemo delovnemu človeku, ki ustvarja za našo skupnost! Celoletna sezona! Prirodne zdravilne toplice, voda 36,2°C, zdravstvena ureditev kopeli in masaža